

980321-1

Gadamer poukazuje na to, že žádnou výpověď nelze pravdivě pochopit pouze z toho, co sama vypovídá. Zejména že nelze takovou výpověď pochopit, když nerozumíme, na jakou otázku je ta výpověď odpovědí. Po mém soudu to je jenom část „pravdy“ o chápání výpovědí. Především tu je potíž v tom, odkud vlastně máme něco vědět o otázce, na kterou ta výpověď odpovídá: vždyť ta otázka ani není formulovaná! To znamená, že pochopit výpověď předpokládá pokus o heuristickou rekonstrukci otázky, na kterou snad ona výpověď měla odpovídat. To však zase znamená, že není rozhodnuto o pravdivosti (správnosti) této rekonstrukce. Kromě toho, protože jde právě o *mé* pochopení, musí tam nutně intervenovat mnoho momentů z mých vlastních „pozic“, tedy i z předpokladů, které mi vůbec umožňují přistoupit jak k nějaké výpovědi (někoho jiného), tak k odhadované otázce, na kterou je ona výpověď odpovědí.

(Praha, 980321-1.)